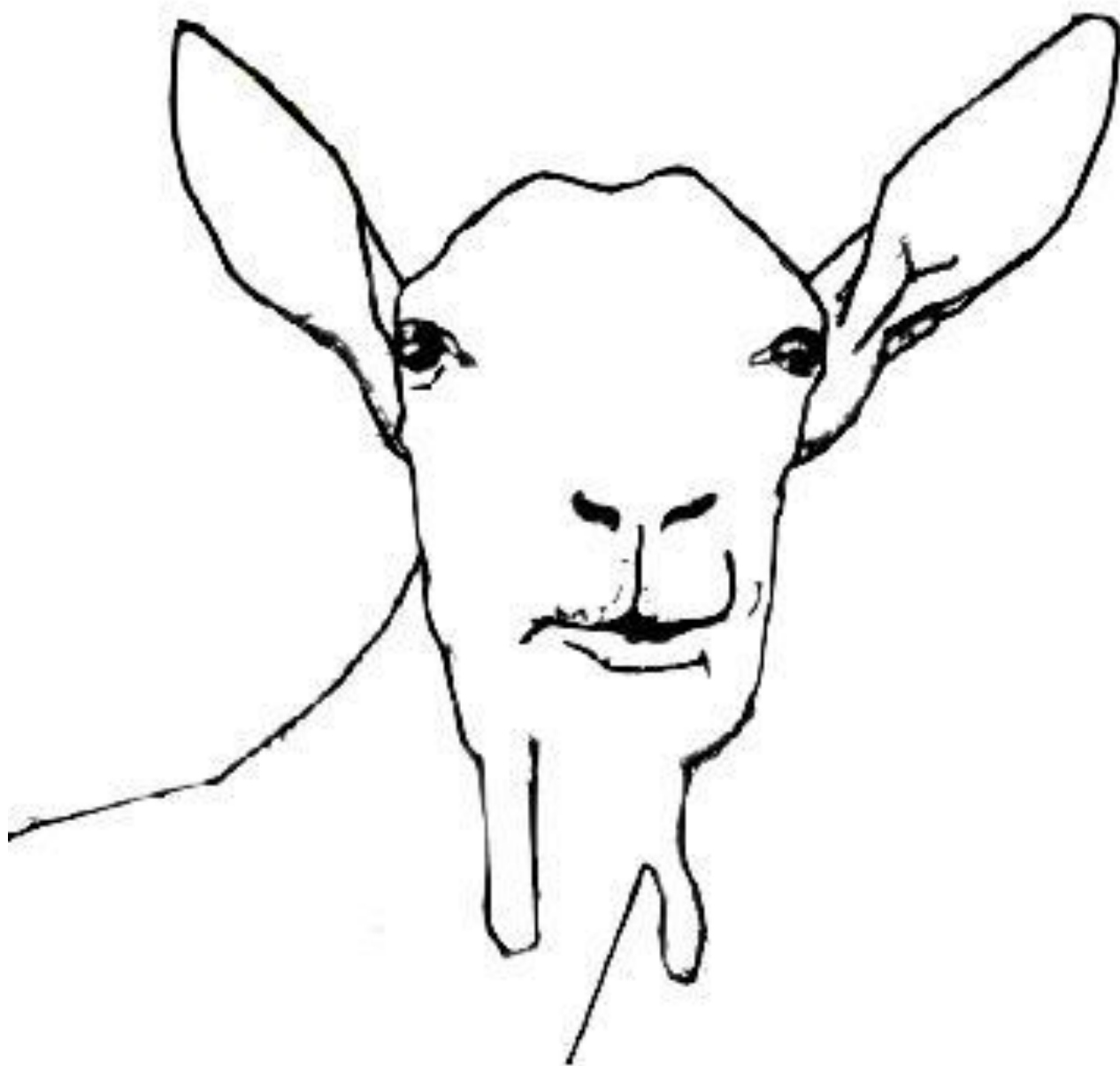

Het Geitenboek

A gids voor
de geitenclub

Het Geitenboek is gebaseerd op een geitenboek, samengesteld voor geitenclubs op Nederlandse kinderboerderijen. Het bevat algemene achtergrond informatie en kan gebruikt worden bij een 'geitencursus' voor kinderen van een geitenclub (vanaf 10 jaar).

Een geitenclub is een praktische manier om jonge bezoekers bij de boerderij te betrekken. De leden leren verantwoordelijk te zijn voor hun 'eigen' geit, als boerderijdier en niet als huisdier. Ze leren voor de dieren te zorgen, informatie te geven aan bezoekers and samen te werken met de andere clubleden en met de boerderijmedewerkers. Ze leren sociale en praktische vaardigheden. Zonder beter te zijn dan de andere kinderen, hebben de leden een belangrijke rol, ze functioneren min of meer als mini medewerkers.

Inhoud

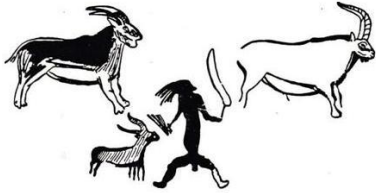
I.	De geschiedenis	2
	Een paar geitenrassen	4
II.	Huisvesting, omheining en voer	5
	Geiten houden van gezelligheid	5
	Geiten in de wei of aan de ketting	6
	Kieskeurige eters	7
	Tanden	8
	De spijsvertering	8
III.	De verzorging	9
	De geboorte	9
	Klauwverzorging en registratie	10
	Ziekten en parasieten	11
IV.	Productie	12
	Melk, melken en kaas	12
	Kaasmaken	13
V.	... en nog een paar dingen	14
	Leren meelopen	14
	De bokkenwagen	15
	Clubregels	17
	Knipblad bokkenwagen	18

I. De geschiedenis

Omdat een geit het klaarspeelt te overleven in kale gebieden, waar menig ander dier al lang van de honger zou zijn doodgegaan, is zij voor de mens altijd al heel belangrijk geweest. Ongeveer 7000 jaar voor Christus was de geit al huisdier.

Prehistorische rotstekening

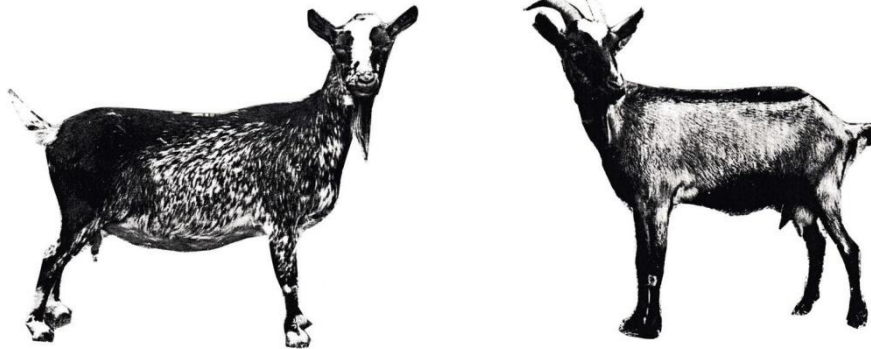
De Bezoar Geit was de stamvader van alle huisgeitrassen en kwam voor in Azië en op de Grieks eilanden.

Andere wilde geiten waren de Steenbok en de Schroefhoorngeit

De allereerste huisgeiten hadden allemaal horens en een goede schutkleur. In de vrije natuur hadden ze zich immers moeten verdedigen of verstoppert. Bij de mensen hoefde dat niet meer; er werd voor hen gezorgd. Alleen de dieren die behoorlijk melk en vlees leverden werden aangehouden.

...en dan gaf het niks als ze een rare kleur of geen horens hadden. Zo ontstonden door de tijden heen geiten met een mengelmoes aan kleuren, met of zonder horens, groot en klein. Het enige dat telde was dat ze goedkoop melk, vlees, huiden en mest voor het land leverden.

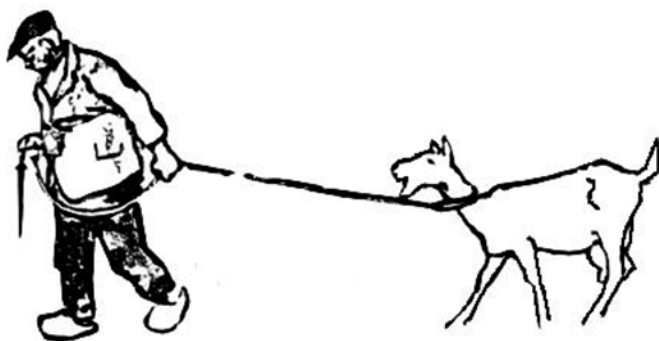
Rond het jaar 1900 werd de geit ook wel de 'koe van de arme man' genoemd, omdat niet iedereen geld had voor een koe.

Veel melk gaf zo'n geit niet en wat ze gaf, smaakte niet al te best. Vaak stond de geit in een vieze stal en kreeg ze niet het beste voer; zij deed het er immers toch wel mee. Dat proefde je wèl in de melk terug.

Omstreeks 1915 kwam men op het idee om goede melkgeiten uit Zwitserland te halen om de melkproductie van onze geiten te verbeteren. Dat waren de Saanengeit en de Toggenburger.

Nog lange tijd was het houden van geiten nog hetzelfde als geen geld voor beter hebben.

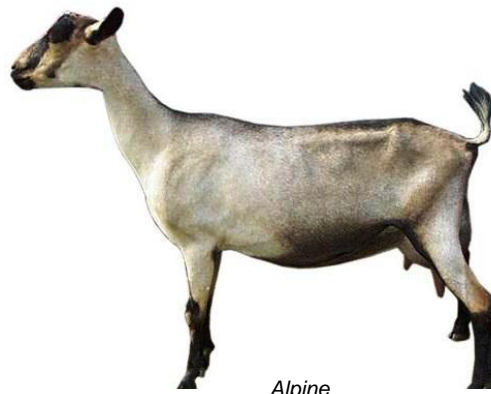

Na de Tweede Wereldoorlog ging het wat beter met de mensen. Steeds meer mensen trokken naar de steden, waar ze melk, vlees en leer gewoon in de winkel kochten. Enkele hobbyisten gingen door met het verbeteren van de melkgeit.

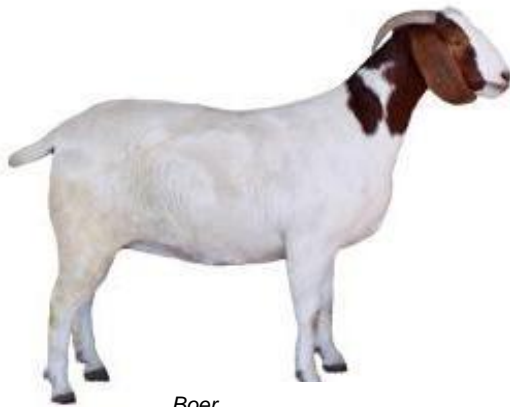
Een paar geitenrassen

Angora

Alpine

Boer

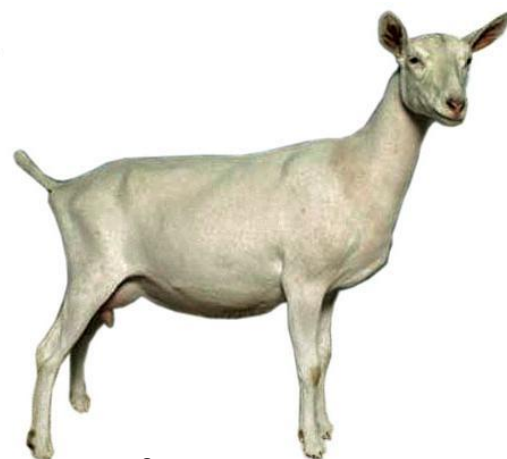
Anglo-Nubisch

Dwerggeit

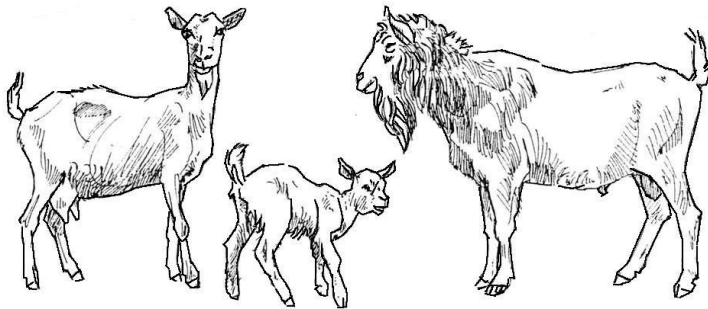
Toggenburger

Saanen

II. Huisvesting, omheining en voer

Geiten houden van gezelligheid

Geiten zijn kuddedieren. Ze leven het liefst in een groep. Eéntje zal de baas zijn en de laagste in de rangorde heeft niets in te brengen. Geiten zijn ook erg slim.

Sommige eigenaren van paarden houden een geit als gezelschap van een paard en geitenbokken hebben de neiging hun territorium te beschermen.

Een geit is een rare vreter

Een geit heft er veel voor over juist datgene te verorberen, dat niet voor haar bestemd is. Zo lust ze graag plastic (dodelijk!) en papier en staat ze er ook niet bij stil dat sommige planten erg giftig zijn. In de natuur heeft een geit keus genoeg en zal ze niet gauw giftige planten eten. Onze tamme geit denkt: 'groen is groen' en zal ze waarschijnlijk opeten, vooral als die in snoeiafval of in hooi zitten. Houd giftige planten en struiken uit de wei!

Een paar giftige planten

Geiten in de wei

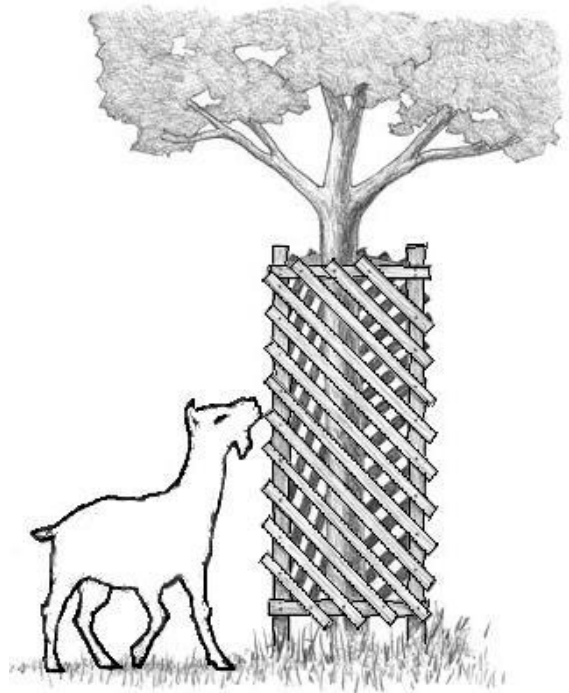
Geiten hebben 700 m² gras per geit nodig als er ook van de wei gehooïd wordt. Het grasland kan het beste in kleinere stukken weiland verdeeld worden, zodat niet al het gras in één keer afgevreten wordt.

Het hek om de wei moet stevig zijn: betongaas, schrikdraad, schapengaas of hout.

Bomen in de wei moeten goed beschermd worden met boomkasten of door middel van een extra omheining er om heen, anders zijn in een mum van tijd de bladeren en de bast opgevreten.

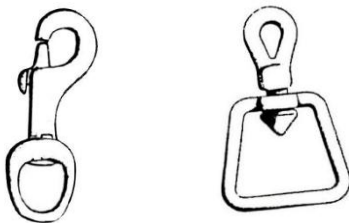
Er moet een stal staan met meerder ingangen omdat sommige geiten een andere geit de toegang niet gunnen.

Geiten zijn ook heel erg beweeglijk. Hekwerken moeten hoog zijn en wat klautermateriaal in de wei wordt zeer op prijs gesteld.

Aan de ketting

Een geit kan ook aan de ketting vaststaan om te grazen. Een touw is niet zo geschikt, want daar vreet ze zich door heen. De bevestigingsknip aan de ketting moet door een wartel meedraaien anders gaat de halsband de geit wurgen. Aan de kant van de paal moet de ketting ook mee kunnen draaien anders draait de ketting zich steeds korter om de paal vast. Met een verplaatsbaar hok erbij kan ze een paar keer per dag verzet worden. Uit oogpunt van dierenwelzijn moeten de geiten wel andere geiten kunnen zien.

In het najaar worden melkgeiten meestal naar binnen gehaald. Koud en guur weer verdragen ze slecht. Veel geitenhouders houden hun melkgeiten zomer en winter binnen. Zo weten ze precies wat en hoeveel hun geiten eten en zijn ze ook niet afhankelijk van weersomstandigheden. Bij slecht weer doet een melkgeit het buiten namelijk minder goed. Als een geit veel melk moet geven is het belangrijk dat ze zich goed voelt.

Als geiten op stal loslopen hebben ze ongeveer 1,5 m² ruimte per geit nodig. Als de stal iedere dag met stro wordt opgestrooid, ontstaat er een matras van mest en stro dat urine opneemt. Daarvoor is ongeveer 0,5 kg stro per dag per geit nodig. Een paar keer per jaar moet de stal worden uitgemest.

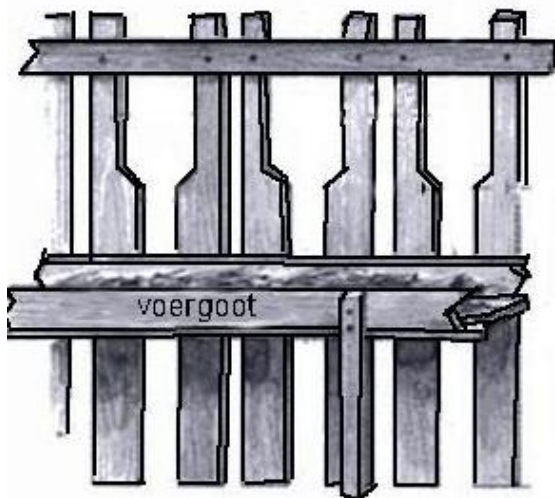
Kieskeurige eters

Geiten zijn geen echte graseters zoals schapen. Geiten knabbelen graag aan bomen en struiken of eten eerst de kruiden tussen het gras weg. Er zijn ook speciale geitenbrokken, maar ze hebben altijd hooi nodig. Wat een geit nodig heeft hangt van de productie, dracht, leeftijd e.d. af. Een melkgeit heeft ongeveer 1 kg geitenbrokken per dag nodig als ze 4 liter melk per dag geeft.

Voer, waar geiten over heen gelopen hebben, wordt niet meer gegeten. Om verspilling van voer tegen te gaan, zal het ze zo lastig mogelijk moeten worden gemaakt om met voer te knoeien. Als geiten veel moeite moeten doen om het voer te bemachtigen (wat ze ook wel leuk vinden) wordt meteen voorkomen, dat ze zich staan te vervelen en wat anders gaan bedenken om maar bezig te zijn, zoals ruzie zoeken, aan het hok vreten of proberen uit te breken.

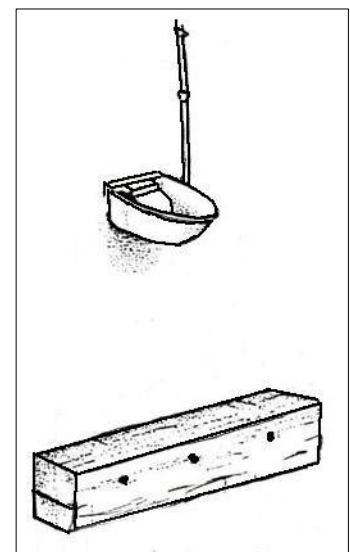
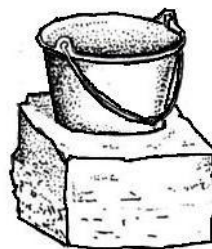
Een voerhek van metaal of hout zorgt er voor dat een geit eerst aan de bovenkant met de kop erdoor moet en dan pas naar beneden kan om te eten. Als ze hooi de stal in zou willen trekken, moet ze eerst weer met haar kop naar boven. Bang als ze is om minder te krijgen dan de buurvrouw, zal ze dat niet gauw doen. Ook kunnen jonge dieren er niet door heen klauteren om in de voerbak te gaan liggen. Hooi kan ook gegeven worden in ruiven met maximaal 6 x 6 cm beton gaas.

Een liksteen met mineralen moet ongeveer 2 meter hoog worden opgehangen

Behalve hooi, brokjes, kuilvoer en stro, kan het dieet bestaan uit wortelen, groente afval en oud brood. Geiten zijn dol op een bos takken met bladeren, dat is hun lievelingseten.

Water kan gewoon zo hoog mogelijk in een emmer gegeven worden. Vaak wordt de emmer met een knip aan de muur of aan het hek vastgemaakt of in een betonblok gezet worden. Zo kan de emmer niet omgegooid worden. Een automatische drinkbak kan het best zo bevestigd worden, dat de geit een opstapje nodig heeft om er bij te kunnen. Zo kan ze niet in de bak poepen. Deze drinkbakken moeten iedere dag gecontroleerd worden.

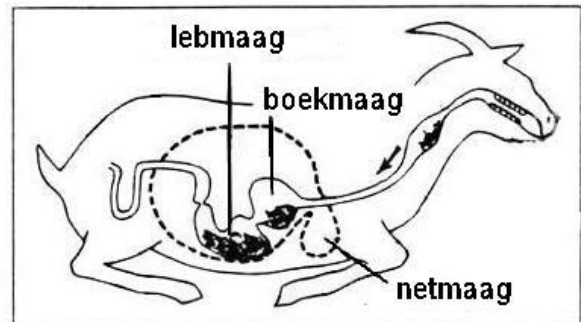
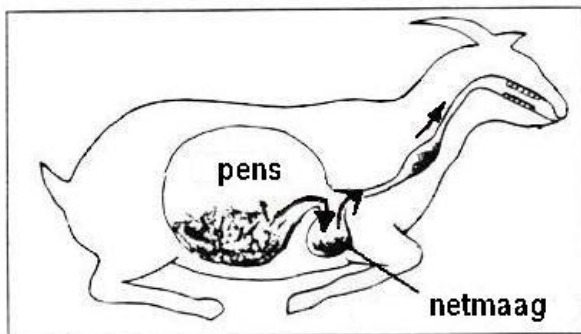
Het gebit

Geiten hebben in de bovenkaak geen voortanden. Ze hebben wel achterin boven en onder sterke kiezen.

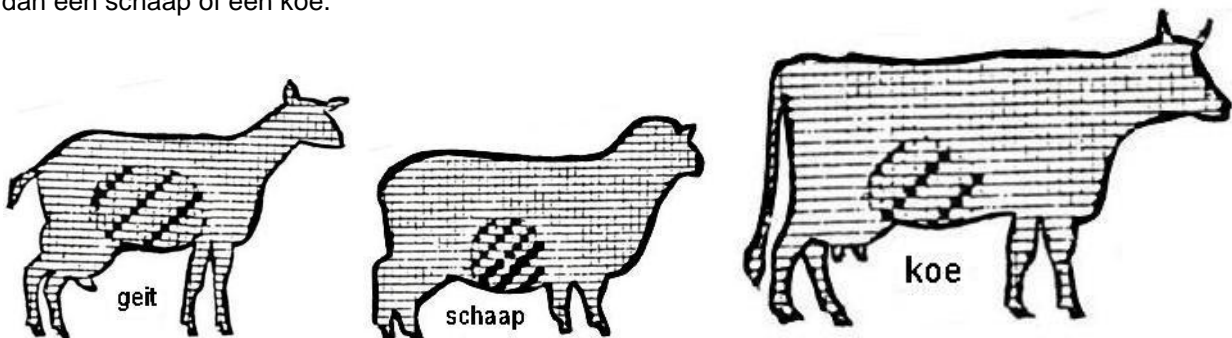

De spijsvertering

Geiten zijn herkauwers. Hun spijsvertering is dezelfde als die van rundvee, schapen en herten. Ze hebben vier magen, een dunne en een dikke darm om het voer te verteren. Zo'n 20 – 45 minuten na het eten begint het herkauwen. Vanuit de pens gaat het voedsel naar de netmaag. Als het al een beetje verteerd is, gaat het bij beetjes terug naar de bek. Daar wordt het nog eens zo'n 50 keer gekauwd. Iedere mondvol wordt na het herkauwen weer doorgeslikt en wordt achtereenvolgens in de boekmaag, lebmaag en darmen verder verteerd.

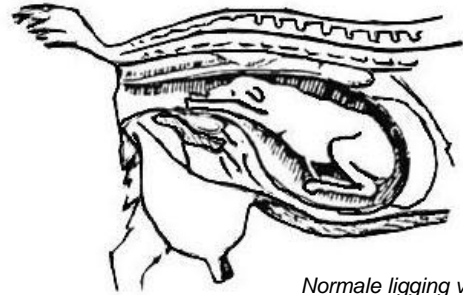
Omdat een geit in verhouding meer ruwvoer eet, heeft ze ook in verhouding een grotere pensinhoud dan een schaap of een koe.

III. De verzorging

Geboorte

In het najaar worden de geiten 'rits'. Dan gaan ze naar de bok die om die tijd behoorlijk riekt door speciale reukklieren. Ongeveer 150 dagen later worden de lammetjes geboren. Dat zijn er meestal 2 of 3. Als de geboorte nabij is, wordt de geit onrustig en gaat een 'nest' maken, de uier en de spenen lopen vol. De geboorte duurt ongeveer een half uur, maar het kan ook langer duren.

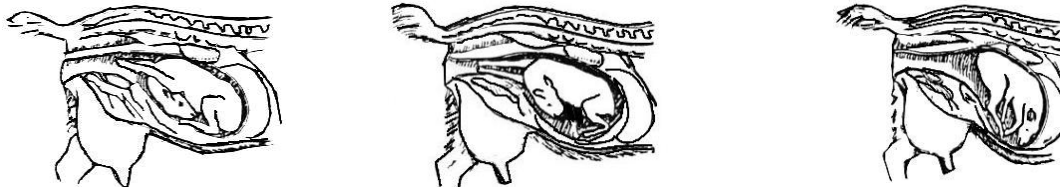

Normale ligging van het ongeboren lam

Het lam wordt na de geboorte door de moedergeit schoongelikt en gaat al gauw op zoek naar de uier. De eerste melk heet biest. Daarin zitten afweerstoffen tegen allerlei kwalen. Sommige geitenhouders vriezen de biest in voor moederloze lammetjes. Na de geboorte moet er nog op de nageboorte waar het ongeboren lam van geleefd heeft gewacht worden.

De geboorte gaat niet altijd vanzelf. Soms liggen de lammeren verkeerd en kunnen niet geboren worden. Dan moeten de voorpootjes of de kop in de goede positie gelegd worden. Een stuitligging kan wel andersom geboren worden als eerst de achterpootjes naar voren gehaald worden.

Ervaren geitenhouders weten wat ze moeten doen en wanneer ze een dierenarts er bij moeten halen.

De lammetjes blijven gewoonlijk ongeveer drie maanden bij de moedergeit. Als we de melk zelf nodig hebben en de geit dus willen melken, moeten de lammetjes met in water opgeloste melkpoeder grootbrengen. Steeds meer geitenhouders laten de lammetjes gewoon bij de melkgeit en merken dat de geit vanzelf meer melk gaan geven als ze ook nog gemolken worden.

De andere geiten in een groep zijn nieuwsgierig naar de pasgeboren lammetjes en af en toe probeert een geit die nog geen lammetjes heeft, een jong te stelen.

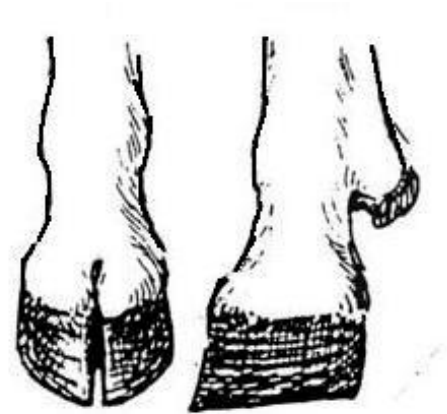
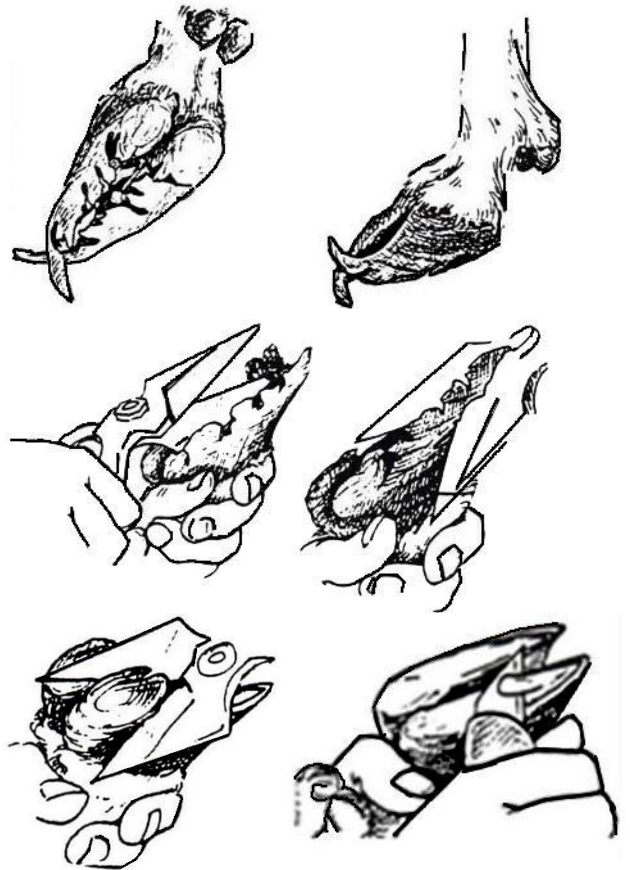
Klauwverzorging

Een paar keer per jaar moeten de hoefjes bijgeknipt worden omdat die meestal niet vanzelf afslijten en er uit gaan zien als 'elfen-schoentjes'. De punt van de hoef groeit sneller dan de hak.

Sommige geitenhouders bouwen klautermateriaal van stenen en cement, waar de geiten op kunnen spelen en waardoor ze meteen hun hoefjes in vorm houden, maar het regelmatig bijknippen blijft toch nodig.

Eerst worden los vuil en hoorn weggehaald met een hoevenkrabber of met de punten van de hoefschaar. De zijkanten worden gelijk geknipt aan de zool. De zool loopt parallel aan de groeilijnen op de hoef en aan de kroonrand.

De zoolbal wordt gelijk geknipt aan de teen. Dan wordt met een speciaal hoefmesje alles nog eens nagegaan.

Zo kan de geit weer uit de voeten

Registratie

Geiten zijn herkenbaar aan oormerken.

Geit met leesbaar oormerk links en elektronisch merk in het rechter oor.

Ziekten en parasieten

Al worden geiten nog zo goed verzorgd, ze kunnen ook ziek worden en hebben soms een dierenarts nodig. De temperatuur moet ongeveer 39° C zijn. De meest voorkomende aandoeningen:

- Zere bekjes of ecthyma is een virusziekte, waarbij de dieren blaasjes rondom de bek of op de uier krijgen. De lammetjes kunnen niet of nauwelijks drinken. De aangetaste plekken moeten regelmatig ontsmet worden. Geiten kunnen er tegen ingeënt worden. De ziekte is erg besmettelijk en kan overgaan op mensen (zoonose).
- Uierontsteking (mastitis). De uier is warm, hard en gevoelig en ziet er bont en blauw uit. De geit wil niet eten en laat de lammetjes niet drinken. Behandeling: antibiotica.
- Klauwbevangingheid ontstaat door vochtophoping in de hoeven, waardoor de dieren kreupel of helemaal niet meer lopen en knielen om te grazen. Het lijkt of ze te kleine schoenen aan hebben. Klauwbevangingheid bij een of meer hoeven kan veroorzaakt worden door eiwitvergiftiging, baarmoederontsteking of door te veel of verkeerd voer. Behandeling: voeten met koud water afkoelen tegen de pijn en de zwelling. Een ontsteking wordt behandeld met ontstekingsremmers. Vaak ontstaat uiteindelijk een misvormde hoef met zichtbare ringen en een platte zool.
- Pensoverlading kan ontstaan door het eten van teveel klaver, gras, aardappelen of krachtvoer. Het voer gaat in de pens gisten, zodat die gaat opzetten (oplopen). Behandeling: laxeermiddel. De eerste tijd mag het dier niets eten, maar moet wel kunnen drinken.
- Diarree ontstaat vaak door verkeerd, bedorven of te veel voer. Behandeling: apart zetten, alléén hooi of stro en schoon water geven. Bij jonge dieren wordt vaak meteen een middel tegen diarree toegediend, omdat het gevaar te groot is dat ze uitdrogen.
- Coccidiose is diarree die veroorzaakt wordt door 'coccidien' (eencellige beestjes) in de darmwand. Soms zit er bloed in de mest en is die zwart van kleur. De geit heeft geen conditie meer, heeft verhoging en kan uitdrogen. Regelmatig mestonderzoek is belangrijk. Behandeling: anti-coccidiose kuur.
- Als een geit diarree heeft kan dat ook te wijten zijn aan wormen. Regelmatig mestonderzoek is de beste manier om er achter te komen welke parasieten het zijn en hoe de geiten ontwormd moeten worden. Graslandbeheer is belangrijk, waarbij regelmatig omweiden en begrazing door andere soorten zoals paarden de cyclus van een wormbesmetting doorbreken.
- Luizen en schurftmijten zorgen voor veel jeuk, waarbij de dieren zich veel krabben. Behandeling: er zijn veel soorten ontwormingsmiddelen, pillen, injecties en sproeimiddelen.

IV. De productie

Een melkgeit geeft ongeveer 300 dagen per jaar 3 – 4 liter melk per dag. Normaal gesproken worden melkgeiten 2 x per dag gemolken, bijvoorbeeld 's morgens om 8 en dus dan ook 's avonds om 20.00 u. Als een melkgeit hoogdrachtig is, heeft ze alle energie nodig voor de ongeboren lammetjes. Ze wordt dan 'drooggezet'. Dat wil zeggen dat ze niet meer gemolken wordt. Ze krijgt de eerste tijd minder of geen krachtvoer om de melkproductie te verminderen.

De uier van een geit bestaat uit twee helften die elk hun eigen melk maken. Voor het melken dient de uier schoongewassen te worden. Melkimmers hebben geen naad, omdat die emmers moeilijk schoon te maken zijn.

Melken met de hand

Sluit de volle speen aan de bovenkant af met duim en wijsvinger.

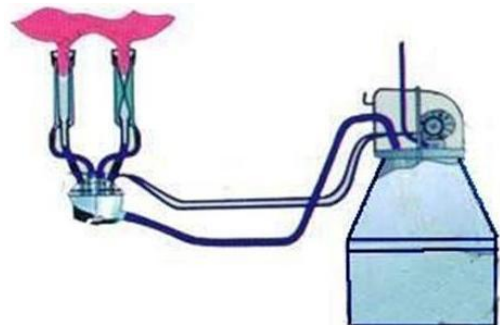
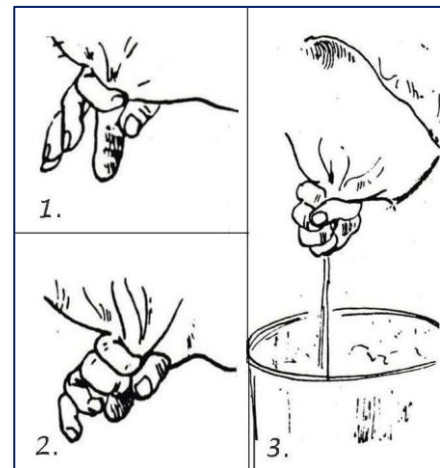
Druk met de andere vingers de speen van boven naar beneden leeg.

Als de speen leeg is, laat je die weer vollopen door wijsvinger en duim even wat losser te houden.

Houd de vingers zoveel mogelijk op dezelfde plaats.

Niet trekken !!

Melkmachines voor geiten.

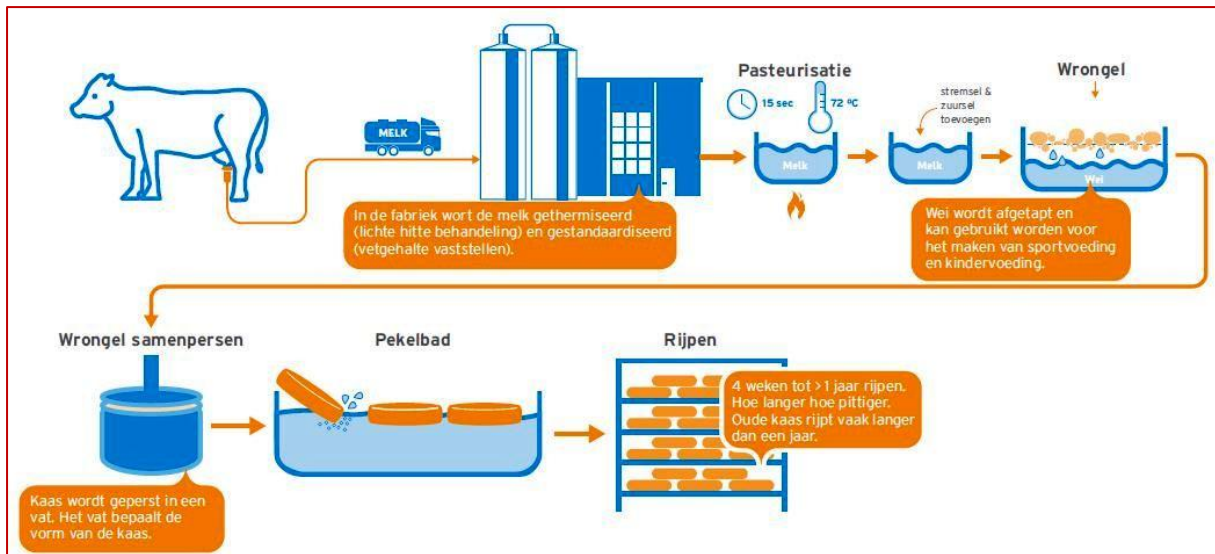
Geitenmelk

Geitenmelk wordt wel gebruikt voor baby's die allergisch zijn voor koemelk. Geitenmelk bevat minder lactose dan koemelk, waardoor het geschikt kan zijn voor mensen die lactose gevoelig zijn.

Kaas

Niemand weet eigenlijk precies hoe kaas is uitgevonden. Waarschijnlijk is die in de prehistorie toevallig ontdekt doordat men bij een gedood kalf gestremde melk in de lebmaag vond. Die gestremde massa, kon, net zoals gedroogd vlees, langere tijd bewaard worden. Stremsel uit de maag van een kalf wordt nog steeds gebruikt bij het kaasmaken, maar er bestaat ook een kunstmatig stremmiddel.

Het proces van kaasmaken

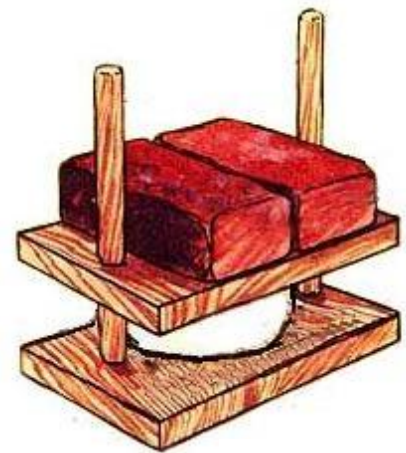
Maak je eigen geitenkaasje

Nodig:

- 4 liter gepasteuriseerde geitenmelk
- 1 kopje karnemelk en 1,5 gram stremmel zout
- pan en een thermometer
- afwasteil met heet water
- pannenkoekmes en soeplepel
- emmer en plastic bakje met gaatjes in de bodem en dekseltje dat er net in past
- baksteen en een ongeverfd houten plankje

Verwarm de melk tot 35° C
Zet de pan in de afwasbak met warm water, zodat de melk warm blijft .
Doe de karnemelk en het stremmel er bij.
Even roeren en daarna een half uur laten staan.

- De melk is nu dik.
- Snij met het pannenkoekmes door de melk tot die in heel kleine stukjes is gesneden.
- Die stukjes (de wongel) zakken naar beneden en de waterig massa (de wei) komt boven drijven.
- Schep de wei met de soeplepel in de emmer.
- Giet warm water bij de wongel en schep het water in de emmer.
- Doe de wongel in het plastic bakje.
- Druk het meeste vocht door de gaatjes naar buiten.
- Doe de deksel op het bakje en leg de baksteen er op.
- Draai het kaasje na een uur en doe de deksel en de steen er weer op.
- Neem na een paar uur de kaas uit het bakje.
- Wrijf het zout over de kaas en leg die op het plankje.
- Draai en veeg het kaasje iedere dag schoon.
- Na twee weken kun je je eigen kaasje proeven.

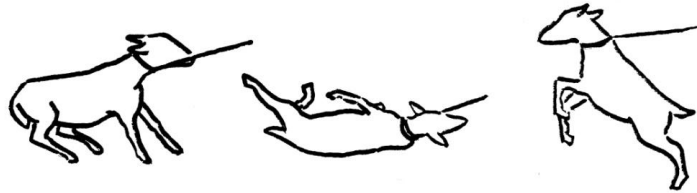
Maak je eigen kaaspers

VI. ... en nog een paar dingen

Leren meelopen

Het is fijn als je geit rustig meeloopt aan de lijn. Dat kun je haar van jongs af aan leren. Iedere keer belonen en wat lekkers geven als ze ook maar iets goed doet. Niet kwaad worden, geduld hebben en blijven herhalen.

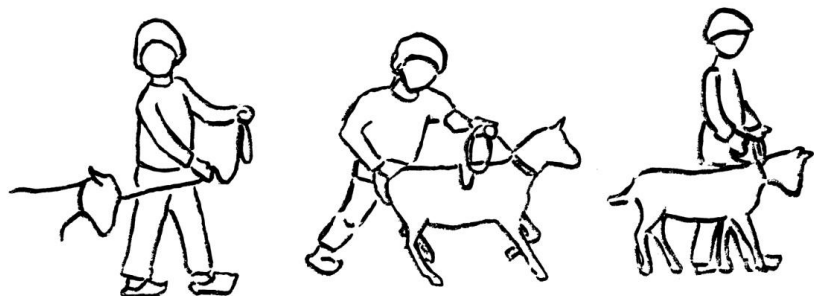
Niet zo....

...maar zo...

....en zo leer je het je geit ...

Hoe til je een geitje op?

Eén hand onder de borst vóór de voorpoten, de andere hand onder de achterkant achter de achterpoten.

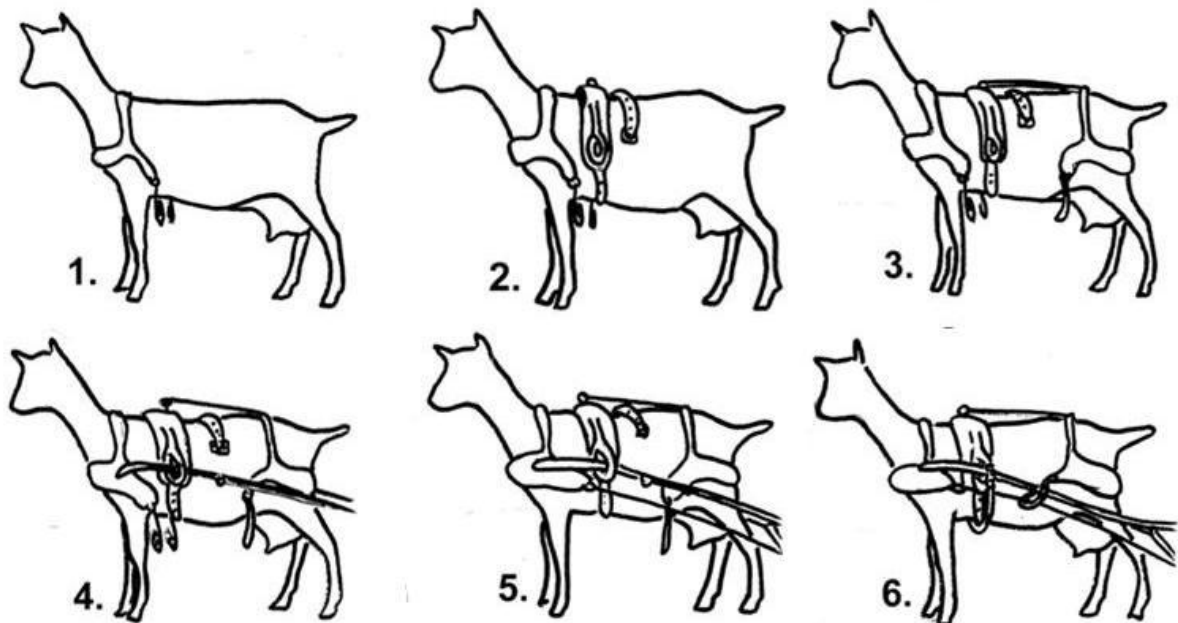

De bokkenwagen

Bokken en geiten werden vroeger ook wel voor de kar gespannen. Dat wordt tegenwoordig voor de aardigheid ook weer gedaan.

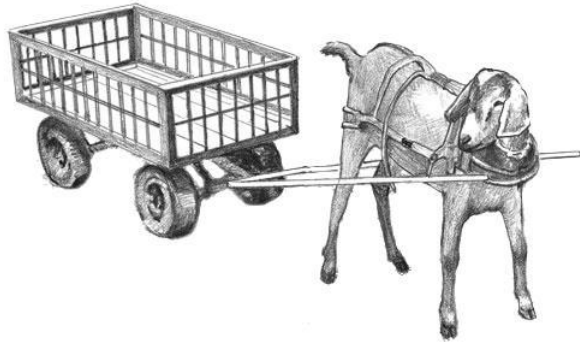
Harnessing

1. Doe eerst het borsttuig om, daar moet de geit mee trekken. Niet te laag, want dan schuurt het langs de schouders. Niet te hoog, want dan kan ze niet trekken. De touwen binden we zolang op; dan kan ze er niet op trappen.
2. Leg het trekzadel, waar straks de bomen in de lussen komen, op en maak het vast (1 vinger moet er nog tussen kunnen). De lussen moeten zó hoog hangen, dat de bomen straks ter hoogte van het borsttuig komen. De buitenste buikriem die straks om de bomen en om de buik komt, leggen we zolang even over de geit heen.
3. Leg de broek op. Die is bedoeld om mee te remmen. Niet te hoog, dan kan ze niet remmen. Niet te laag, want dan trekt die de achterpoten onder de geit weg bij een noodstop. De broek maken we met een riempje aan de ring van het trekzadel vast.
4. Schuif de bomen van de bokkenwagen in de lussen van het trekzadel. Ze moeten er zó ver in zitten, dat de wagen niet te dicht op de geit staat of dat de bomen uit de lussen glijden, als ze straks moet gaan trekken.
5. Maak de trektouwen vast aan het trekhout van de bokkenwagen. De touwen mogen niet in een boogje hangen.
6. Maak de broekriemen vast langs de ringen van de bomen, zó dat de trektouwen ertussen zitten, anders gaan die straks tegen de geit aanslaan. De broekriemen mogen ook niet in een boogje hangen, maar zeker niet te strak aangehaald worden. Maak als laatste de buitenste buikriem om de bomen en de buik vast aan de linker lus van het trekzadel. De buikriem voorkomt het omhoog schieten van de bomen bij het afremmen.

Unharnessing

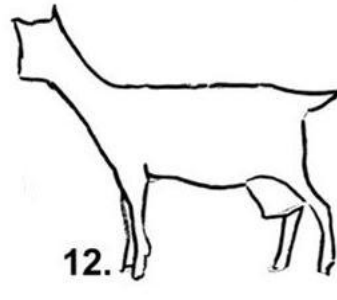
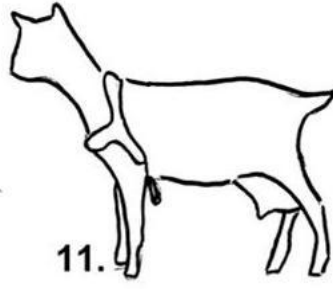
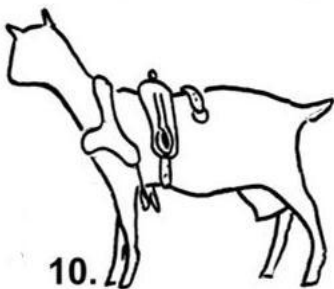
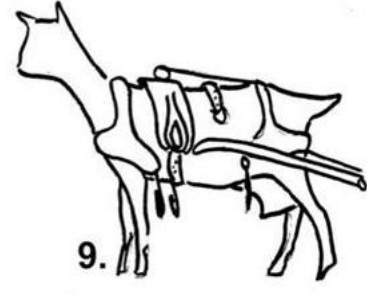
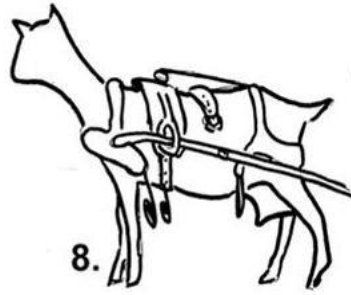
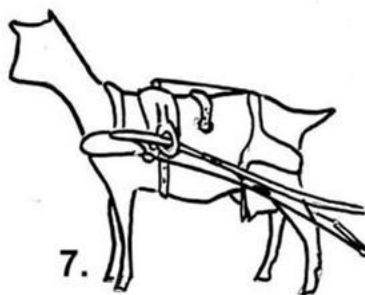
7. Het uitspannen gaat precies andersom. Maak eerst de buitenste buikriem los en leg die zolang over de geit heen. Maak dan de broekriemen los, steek die terug in de gespen (anders bungelen ze over de grond) en laat ze tussen de geit en de bomen hangen. Doe je dat niet, dan blijven ze straks, mocht de geit al voortijdig wegllopen, overal aan haken.

8. Maak de trektouwen los en bind die op.

Let op! Als je de trektouwen vóór de broekriemen zou losmaken (nr 7.). Dan zou de geit, als ze schrikt, de bomen uit kunnen lopen en blijven vasthangen aan de broekriemen en vervolgens van pure paniek alles kapot trekken. Eerst de broekriemen losmaken dus. Als ze dan weg zou rennen, trekt ze in ieder geval eerst gewoon de bokkenwagen mee. Als je die zelf even afremt, is er verder niets aan de hand.

9. Schuif de bomen uit de lussen van het trekzadel.
10. Maak de broek los van het trekzadel en neem die af.
11. Haal het trekzadel eraf.
12. Geef de geit wat lekkers als beloning.

De spelregels van de geitenclub

De melkgeitenclub is bedoeld voor kinderen vanaf 10 jaar die regelmatig op de boerderij met allerlei klussen meehelpten. Zij krijgen een geit ter verzorging. Zij betalen een borgsom voor het gebruik van een ketting, halsband en borstel. Het geitenboek is gratis en mag gehouden worden.

Al naar gelang de omstandigheden kunnen de leden de geiten borstelen, mee uit wandelen nemen (op terrein KB), melken, voor de bokkenwagen spannen, voorbrengen bij een keuring, voeren en water geven. Als de geiten op stal staan, wordt de stal uitgemest en aangeveegd als dat nodig is. Als er buiten met de geiten gewandeld wordt, wordt de geitenpoep op die plekken waar het publiek loopt, opgeruimd/weggeveegd.

Als er geiten gemolken worden, zorgen de leden er voor dat dit gebeurt op een vastgestelde tijd.

De leden helpen regelmatig gevraagd en (liefst ongevraagd) met allerlei klussen.

De leden spannen de geiten regelmatig voor de bokkenwagen om er jonge bezoekertjes mee rond te rijden. Met de geiten die dat nog niet kunnen moet geoefend worden. Het inspannen dient volgens de regels te gebeuren. Bij twijfel: laten controleren.

De leden mogen in de geboortetijd bij hun geit aanwezig zijn, als de regelgeving, hun ouders en school dit toelaten. Ze worden opgebeld als het "zover" is. De leden mogen zelf een naam bedenken voor de jonge dieren. De leden weten en accepteren dat de jonge dieren na ongeveer drie maanden verkocht kunnen worden.

Leden van de club doen er alles aan om andere kinderen te betrekken bij de verzorging van hun geit met name in de geboortetijd. De geitenclub is zeker geen "eliteclubje". Wel heeft de club een eigen taak. Zij helpen mee om van de boerderij een gezellige plek te maken voor jong en oud.

Eventuele ruzies tussen de leden onderling worden door de leden zelf opgelost. Medewerkers willen wel bij een discussie zitten als een soort gespreksleiding, maar trekken geen partij. Als een ruzie niet opgelost kan worden, gaan beide betrokken leden van de club af. Daar is dan geen enkele discussie meer over mogelijk. Als je niet gewoon kan omgaan met iemand, die je minder aardig vindt, kun je ook niet meehelpten om de boerderij voor iedereen gezellig te houden.

Leden die zich duidelijk misdragen gaan ook van de club af.

Als een lid van de club nog maar heel zelden aanwezig is op de boerderij, wordt dat een tijdje aangekeken, maar uiteindelijk gaat de geit dan over naar een volgende liefhebber. Natuurlijk wordt er wel rekening gehouden met huiswerk, muzieklessen, ziekte en dergelijke.

Knipblad bokkenwagen

© Kinderboerderijen Rotterdam

*Kopieer op dikker papier of
plak op karton.*

Knip de onderdelen uit.

Vouw langs de stippellijnen

Plak de bestuurder op de wagen

Plak de wielen op de wagen

Plak de bomen op de bok

Plak de leidsels op de bok

